

Kuczka Péter

A Fantasy magazin bevezetője, 1989

Bevezető

Nehéz kardok suhognak, páncélok, pajzsok csörömpölnek, sárkányok bűzét árasztja az erdő, varázslók őrzik barlangok mélyére rejtett kincseiket, tündérek, manók lesik az út menti bokorból a vándort, csábító boszorkányok kínálják varázsitalukat, nagyerejű hősök vágtatnak, húzzák az evezőt, védik az ártatlant, pusztítják a gonoszt...

Új ágat növeszt a képzelet irodalma. Mintha a hősi eposzok, lovagregények, indiai mesék, kelta sagák világa támadna életre, hogy elbűvölje, szórakoztassa, elgondolkoztassa az olvasót.

A "fantasy", amelyet korábban és kissé csodálkozva a science fiction mellékágának tartottunk, az óriás kisöccsének, váratlanul megnőtt, megizmosodott, már-már vetélytársi pillantásokkal néz testvérbátyjára. De ne folytassuk a hasonlatot. A "fantasy" megtölti a könyvespolcokat, benyomul a mozivászonra, videokazettákra sokszorozódik, illusztrációi albumokba gyűlnek, hívei és írói kongresszusokra utaznak, siker sikert, regénysorozat regénysorozatot követ, esztéták, kritikusok próbálják összefoglalni a helyzetet, többnyire reménytelenül. Az új műfaj meghódítja a piacot és az olvasók képzeletét. Hatására még a társas- és elektronikus játékok is átalakulnak, azokban is hősök és varázslók indulnak kincsek után.

Felfigyeltünk mi már korábban is erre a jelenségre. A Galaktika egyik régebbi számában ízelítőt adtunk a "kard és boszorkányság" történetekből, bemutattuk a barbár Conant és fanyűvő társait, regéltünk rettenetes kalandjaikról, de - őszintén szólva - nem tudtuk megállapítani, hogy megnyerik-e ezek az elbeszélések a science fictionnek elkötelezett olvasókat.

Sokáig a sötétben tapogatóztunk. Aztán a múlt év elején jeleket fogtunk. Fantasy-játékokkal szórakozó csoportok kerestek meg minket, helyet is adtunk nekik. Észrevettük a filmek és videokazetták sikerét. Leveleket és telefonokat kaptunk, a jelentkezők több fantasyt kértek a Galaktikában és a könyvsorozatokban.

Szívesen látjuk az újat, a felfedezések hívei vagyunk, örömmel fogtunk hát munkához. Az eredményt most tartja kezében a Kedves Olvasó. Fantasy-történeteket talál kiadványunkban, amelyről mi sem tudjuk pontosan, hogy minek nevezzük. Tartalma új, formája a régi Galaktikáé. Antológia is és folyóirat is. Úgy gondolunk rá, mint egy magazin első számára, amolyan próbaszámra. És ábrándozunk, és terveket kovácsolunk. Szívesen folytatnánk, szívesen jelentetnénk meg egy-egy számot havonta. Ezt már ősszel megindíthatnánk, vagy augusztusban a Fantasztikus Héten. Nagyon jó, nagyon izgalmas magazint tudnánk szerkeszteni.

Könyvekről is ábrándozunk. Polcainkon ott sorakoznak a fantasy-kötetek a világ minden tájáról, s halljuk kiabálásukat: meg akarunk jelenni magyarul is! Évente hat-nyolc kötet talán nem is lenne rossz kezdet.

És - természetesen - ott lebeg előttünk a Galaktika Baráti Kör példája. Milyen remek klubot szerveznénk, külön kiadványokkal, vetítésekkel, játékokkal, író-olvasó találkozókkal, versenyekkel, összejövetelekkel.

Így ábrándozunk, azt gyanítva, hogy Olvasóink is szeretnének valami hasonlót. Abban reménykedünk, hogy igények és tervek, szándékok és akaratok egyesülhetnek, abban reménykedünk, hogy mindez megvalósulhat. Szeretnénk, ha egyetértenének velünk, és szeretnénk, ha erről értesítenének is bennünket.

Kérjük, írják meg, mit gondolnak terveinkről. Írják meg gyorsan! Szeretjük a gyors cselekvést, várjuk leveleiket, hozzászólásaikat, javaslataikat, tanácsaikat. (Galaktika Szerkesztősége, 1146 Budapest XIV., Május 1. út 57.)

Felgyorsult körülöttünk a világ. Változnak az igények. Mi is részesei akarunk lenni ennek a változásnak. Lelki szemünk előtt ott sorakoznak a pompás fantasy-regények, a magazin példányai, a játékok, a poszterek, az olvasók klubjai.

Induljunk hát!